

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС. ФІНАНСОВЕ ПРАВО

УДК 342.7:004

Бочек Оксана Іванівна,
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник ДНДІ МВС України,
м. Київ, Україна
ORCID ID 0000-0002-3884-8897

РОЗВИТОК ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ЙЇ ВПЛИВ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ

Стаття присвячена дослідженняю змісту і сутності цифрової компетентності як ключової, що поєднує знання, уміння, навички та ставлення щодо використання цифрових технологій для спілкування, власного розвитку, навчання, роботи, участі у суспільному житті. Проаналізовано наукові підходи до визначення "компетентність". Розглянуто розвиток цифрового суспільства в Україні. Висвітлено рівень доступу до цифрової компетентності серед чоловіків та жінок у світі, що дозволило стверджувати про необхідність паралельного розвитку цифрової компетентності та забезпечення гендерної рівності.

Ключові слова: компетентність, цифрова компетентність, гендерна рівність, цифровізація, цифрові технології.

Стрімкий розвиток технологічних інновацій здійснює значний вплив на всі сфери життя та має високий потенціал соціальних перетворень. Цифровізація відкриває багато нових можливостей, полегшуючи повсякденне життя. За допомогою сучасних технологій та доступу до всесвітньої мережі Інтернет важливим вбачається створення додаткових можливостей для розробки й упровадження новітніх особистісно орієнтовних освітніх технологій, а також доступ та можливість дистанційної роботи, задоволення будь-яких побутових та інших потреб та запитів. Цифрові технології настільки змінили наше повсякденне життя, навчання та роботу, що неможливо уявити свій день без гаджету та доступу до Інтернету.

Цифрові навички дедалі частіше стають основою глобальної конкурентоспроможності та стимулювання робочих місць. Цифрові товариства вимагають цифрових компетенцій, якщо вони мають забезпечити повну участь людей у соціальному та трудовому житті. Інтернет має першочергове значення для забезпечення високоякісної освіти на всіх рівнях, а криза COVID-19 та останні події в Україні показали, що більшу частину роботи можна виконувати віддалено з використанням технологій.

Підтвердженням того, що цифрові технології стали невід'ємною складовою життя людей, є також статистичні дані порталу Datareportal (за підтримки агентства

© Bochek Oksana, 2022

We Are Social і платформи управління соціальними медіа HootSuite). На початку 2020 року визначено, що понад 4,5 мільярди людей є користувачами інтернету, тобто майже 60 % світового населення вже можуть знаходитися онлайн, при цьому активними користувачами соціальних мереж вже є 3,8 мільярда [1; 2]. Зазначено, що мобільні пристрой використовують 5,19 мільярда людей у світі. [3, с. 34]. Водночас слід відзначити, що в Європейському Союзі чоловіки часто мають більше переваг, ніж жінки, коли йдеться про цифрові навички (інформатизація, спілкування, вирішення проблем та навички роботи з програмним забезпеченням), необхідні для процвітання у цифровому світі праці.

Провідним фактором, який сприяє успіху в освіті, науці, бізнесі та інших сферах людської життедіяльності, стає уміння швидко отримувати інформацію, проаналізувати та оцінити її можливий вплив і користь, а також грамотно використовувати її у власних цілях. Усе це і стає можливим лише за умови формування цифрової компетентності особистості, яка визначена як одна з ключових компетентностей та відображеня в останніх стратегічних документах міжнародних організацій та європейських стандартах.

Питанням формування, розвитку, стандартизації та оцінювання інформаційно-комунікаційної компетентності та цифрової грамотності людини присвячено праці таких дослідників: О. Барни, В. Бикова, В. Вембер, О. Кузьмінської, Н. Морзе, В. Петрук, Л. Петухової, С. Сисоєвої, О. Сороко, О. Спіріна та інших.

Аби зрозуміти значення цифрової компетентності, насамперед варто дослідити поняття “компетентність”. У Новому тлумачному словнику української мови слово “компетентний” визначено так: “1) який має достатні знання в якій-небудь галузі; який з чим-небудь добре обізнаний; тяущий; який ґрунтуються на знанні; кваліфікований; 2) який має певні повноваження; повноправний, повновладний” [4, с. 874].

І як слушно зауважив М. С. Головань, одним із смыслів компетентності є характеристика особистісних якостей людини, володіння компетенцією. Отже, компетенція – це певна норма, досягнення якої може свідчити про можливість правильного вирішення якого-небудь завдання, а компетентність – це оцінка досягнення (або недосягнення) цієї норми. Компетентність виступає в українській мові як якість, характеристика особи, яка дозволяє їй (або навіть дає право) вирішувати певні завдання, виносити рішення, судження у певній галузі. Основою цієї якості є знання, обізнаність, досвід соціально-професійної діяльності людини. Цим самим підкреслюється інтегративний характер поняття “компетентність” [5].

Ю.Г. Татур дає таке визначення компетентності: “Компетентність спеціаліста з вищою освітою – це проявлені ним на практиці прагнення і здатності (готовність) реалізувати свій потенціал (знання, уміння, досвід, особистісні якості та ін.) для успішної творчої (продуктивної) діяльності в професійній і соціальній сфері, усвідомлюючи її соціальну значущість і особисту відповідальність за результати цієї діяльності, необхідність її постійного удосконалення” [6, с. 9].

Серед українських учених найбільшого поширення набуло визначення компетентності як сукупності знань і умінь необхідних для ефективної професійної діяльності; вміння аналізувати, передбачати наслідки професійної діяльності, використовувати інформацію.

Для необхідності забезпечення всебічного та сталого розвитку, соціальної єдності та подальшого розвитку демократичної культури, Європейський парламент і Рада Європейського Союзу 17 січня 2018 року схвалила Рамкову програму оновлених ключових компетентностей для навчання протягом життя. Основні компетентності, визначені в Рамковій програмі, спрямовані на створення зasad для досягнення більш рівноправних і більш демократичних суспільств [7].

Усі основні компетентності вважаються однаково важливими, оскільки кожна з них сприяє успішному життю в суспільстві, підвищенню особистого потенціалу і розвитку, розширенню можливостей працевлаштування, соціальній інтеграції та активного громадянства. Ключові компетентності розвиваються в процесі навчання протягом усього життя, починаючи з самого дитинства, шляхом формального, неформального та інформального навчання.

До переліку ключових компетентностей, визначених Європейським Союзом, входять: грамотність; мовна компетенція; математична компетенція та компетенція у науках, технологіях та інженерії; цифрова компетентність; особиста, соціальна та навчальна компетентність; громадська компетентність; підприємницька компетентність; компетентність культурної обізнаності та самовираження [8].

Сьогодні суспільним та професійним ідеалом визнається особистість, що вміє самостійно управляти інформаційними потоками у мінливому середовищі, здобувати та структурувати інформацію, перетворювати, надавати їй відповідної форми.

Цифрова компетентність є ключовою компетентністю в умовах четвертої промислової революції. Так, цифрова компетентність – це інтегральна характеристика особистості, яка динамічно поєднує знання, уміння, навички та ставлення щодо використання цифрових технологій для спілкування, власного розвитку, навчання, роботи, участі в суспільному житті відповідно до сфери компетенцій. Вона охоплює такі поняття, як інформаційна грамотність та медіаграмотність, комунікація та співпраця, створення цифрового контенту (включаючи програмування), безпека (включаючи захист персональних даних у цифровому середовищі та кібербезпеку), а також розв'язання різнопланових проблем і навчання упродовж життя [9].

Таким чином, цифрова компетентність – це впевнене, критичне і відповідальне використання та взаємодія з цифровими технологіями для навчання, професійної діяльності (роботи) та участі у житті суспільства.

Для якісного та всебічного використання цифрових технологій у всіх сferах життєдіяльності суспільства кожна країна світу, в тому числі й Україна, в умовах розвитку “Четвертої промислової революції”, розробляють стратегії розвитку інформаційного суспільства. В Україні, з метою розвитку фундаментальних зasad інформаційного суспільства, у 1998 році була затверджена Національна програма інформатизації [10], у 2007 році прийнято Закон України “Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки” [11] та Розпорядження Кабінету Міністрів України у 2013 році “Про схвалення стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні” [12]. У 2018 році Кабінетом Міністрів України затверджене розпорядження “Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та

затвердження плану заходів щодо її реалізації” [13]. Мета Концепції – реалізація прискореного сценарію цифрового розвитку, як найбільш релевантного для України з погляду викликів, потреб та можливостей.

Однак, наскільки цифровізація та цифрова компетентність може допомагати в повсякденному житті, настільки ж може мати негативний вплив, обмеження та недоліки. Саме тому варто розглянути роль цифрових компетентностей у забезпечені гендерної рівності. Як вже було зазначено, якщо мова йде про доступ до цифровізації, чоловіки мають більше переваг, ніж жінки.

Тільки в шести країнах (Фінляндія, Словенія, Литва, Латвія, Кіпр та Болгарія) жінки набирають вищі бали, ніж чоловіки, з навиків використання Інтернету. Найбільший гендерний розрив (на шкоду жінок) спостерігається в Люксембурзі, Австрії та Хорватії [14].

Соціальні та гендерні норми, гендерні стереотипи, що глибоко вкорінилися, не дозволяють жінкам та дівчатам використовувати численні можливості, які пропонуються цифровими технологіями, для особистісного та професійного зростання. Гендерне насильство, зумовлене технологіями, є прогресуючим феноменом, що посилюється широким використанням соціальних мереж та цифрових платформ, а також ставить під удар жінок у політиці, громадському суспільстві та правах людини. Жінок, як і раніше, мало серед осіб, які приймають рішення у сфері цифровізації.

У міру того, як наше суспільство та економіка прискорюють свій перехід до цифрових технологій, ми маємо визнати, що цифровізація та цифрові інструменти мають величезні перспективи як ключові фактори для розширення прав та можливостей жінок, але також серйозно ставлять під загрозу безпеку та права жінок. І хоча гендерний паритет неможливо досягти за рахунок єдиного дієвого механізму, цифрові технології дозволяють скоротити гендерний розрив за рахунок розширеного доступу до служб соціального забезпечення, ідентифікації (ID), фінансовим послугам та інформації. Зокрема, маючи вільний доступ до цифрових технологій, у жінок більше можливостей відстоювати свої законні права, в тому числі на соціальні програми для себе та своїх дітей, отримувати доступ до фінансових та юридичних послуг тощо. В окремих випадках для жінок це є необхідністю, оскільки цифрові технології дають можливість отримання таких послуг анонімно.

Так, наприклад, в Індії дослідники виявили, що перерахування заробітної плати безпосередньо жінкам на їх банківські рахунки (замість рахунку глави домогосподарства – чоловіка) збільшило участь жінок у робочій силі, особливо жінок, які раніше не працювали або чиї чоловіки не схвалювали працюючих жінок. Дослідження також показало, що жінки, які отримують прямі банківські перекази (депозити), з більшою ймовірністю відкидають обмежувальні гендерні стереотипи, дотримуються ліберальнішого ставлення до жіночої роботи та відвідують спільні громадські місця, такі як ринки та медичні центри [15].

Згідно зі звітом ЮНІСЕФ, рівень доступу жінок до цифрових технологій та всесвітньої мережі Інтернет та їх використання, як правило, відстae від чоловіків. Існує суттєвий гендерний розрив у доступі до цифрових посвідчень особи та фінансових послуг, особливо у країнах із низьким рівнем доходу, де різниця у доступі до фінансових послуг становить 11 відсотків пунктів, а до цифрових

посвідчень особи – 13 пунктів [15]. Цікаво, що розрив у цифровому посвідчені особи більший, ніж гендерний розрив у реєстрації народжень у країнах із низьким рівнем доходу та рівнем доходу нижчим за середній. Це означає, що гендерний розрив у доступі до цифрових посвідчень особи може бути вищим, ніж з більш традиційними формами посвідчень особи, і у міру оцифрування систем країни повинні забезпечити включення жінок, щоб сприяти справедливості, а не збільшити гендерний розрив.

Молоді жінки і чоловіки є поколінням, що найбільше володіє цифровими технологіями, і однаково отримують переваги від базових і вище базових цифрових навичок: 59 % жінок і 60 % чоловіків у віці 16–24 років мають цифрові навички вищі базових. У Фінляндії, Мальті та Хорватії найвища частка молодих жінок із цифровими навичками вищі базових, а в Італії, Болгарії та Румунії – найнижча.

Однак із віком гендерний розрив збільшується, і більшість людей похилого віку мають навички роботи з цифровими технологіями від низьких до базових. У Фінляндії, Данії та Швеції найвища частка жінок віком 55–74 років, які мають навички роботи з цифровими технологіями, а найнижча – у Греції, Болгарії та Румунії. Крім відмінностей між поколіннями та країнами, жінки, як правило, стикаються з більш серйозними перешкодами при спробі покращити свої цифрові навички через такі фактори, як гендерні стереотипи, сімейний стан та ширші соціальні, економічні та технологічні умови [14].

Хоча більшість жінок і чоловіків (62 % і 67 % відповідно) вважають себе досить досвідченими у використанні цифрових технологій, щоб скористатися можливостями цифрового та онлайн-навчання (European Commission, 2017), низка бар'єрів може зробити участь у навчанні недосяжною. Як для жінок, так і для чоловіків брак часу є найбільш істотною перешкодою, зазвичай, через графік роботи, обов'язки з догляду за членами родини та домашні обов'язки.

Хоча жінки у віці 25–64 років частіше, ніж чоловіки, беруть участь у навчанні протягом усього життя (12 % та 10 % відповідно), у середньому 40 % жінок – порівняно з 24 % чоловіків тієї ж вікової групи – повідомляють, що вони неспроможні брати участь у навчанні протягом усього життя через сімейні обов'язки (на Кіпрі, Мальті, в Греції, Австрії та Іспанії цю причину назвали понад 50 % жінок). Конфлікти в робочому графіку є більш серйозною перешкодою для чоловіків у більшості країн ЄС [14].

Цифрова трансформація та технологічні інновації відкривають суттєві можливості та проблеми для держав-членів щодо економічного зростання, продуктивності та зайнятості. Цифрова продуктивність Європейського Союзу вимірюється Індексом цифрової економіки та суспільства, який поєднує набір відповідних показників поточної цифрової політики Європи.

Кореляція між Індексом гендерної рівності та Індексом цифрової економіки та суспільства показує, що товариства з вищою рівністю між жінками та чоловіками також краще працюють у галузі цифрової економіки, яка має життєво важливе значення для сталого економічного зростання. Так, держави-члени з кращими показниками в Індексі цифрової економіки та суспільства – Фінляндія, Швеція, Нідерланди та Данія, які входять до країн-членів з найвищими балами в Індексі гендерної рівності [16].

Тісний взаємозв'язок між Індексом цифрової економіки та суспільства й Індексом гендерної рівності свідчить про те, що цифрові показники можуть бути покращені при одночасному подоланні цифрового гендерного розриву (наприклад, гендерного розриву у доступі до цифрових технологій та їх використання, у цифровій освіті, у підприємництві тощо). Таким чином, розвиток цифрової компетентності може йти пліч-о-пліч з досягненнями в забезпеченні гендерної рівності. По суті, подолання гендерного розриву в цифровій компетентності та за його межами починається з визнання того, що жінки і чоловіки рівні і заслуговують на повну участь у всіх аспектах економіки та суспільства. Ці зусилля починаються зі знищенння стереотипів, надання рівних можливостей та визнання потужного потенціалу егалітарного суспільства, в якому кожен може процвітати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Сухих А. Особливості формування цифрової грамотності дітей підліткового віку в аспекті онлайн-безпеки. Збірник матеріалів Всеукраїнського науково-практичного семінару "Цифрова компетентність сучасного вчителя нової української школи: 2020" (Моделювання цифрового навчального середовища закладу загальної середньої освіти). (5 березня 2020 р. м. Київ). Київ: Інститут інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України, 2020. С. 106–108.
2. Digital 2020: Global Digital Overview – DataReportal – Global Digital Insights (2020, January 30). URL: <https://datareportal.com/reports/digital2020-global-digital-overview> (дата звернення: 25.05.2022).
3. Струтинська О.В. Теоретико-методичні засади підготовки майбутніх учителів інформатики до навчання освітньої робототехніки в закладах середньої освіти: монографія. Київ: Вид-во НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2020. 505 с.
4. Новий тлумачний словник української мови: у 3 т. / укл.: В.В. Яременко, О.М. Сліпушко. Київ: Вид-во "АКОНІТ", 2006. Т. 1: А–К. 926 с.
5. Головань М.С. Компетенція і компетентність: досвід теорії, теорія досвіду. Вища освіта України. 2008. № 3. С. 23–30.
6. Татур Ю.Г. Компетентность в структуре модели качества подготовки специалиста. Высшее образование сегодня. 2004. № 3. С. 20–26.
7. Digital Education Action Plan – Factsheet (2018). URL: <https://education.ec.europa.eu/document/digital-education-action-plan-factsheet-2018> (дата звернення: 18.05.2022).
8. Ключові компетентності для навчання протягом життя. URL: <http://dlse.multycourse.com.ua/ua/page/15/53> (дата звернення: 18.05.2022).
9. Опис рамки цифрової компетентності для громадян України. Міністерство цифрової трансформації України. 2021. 55 с. URL: https://thedigital.gov.ua/storage/uploads/files/news_post/2021/3/mintsifra-oprilyudnyue-ramku-tsifrovoi-kompetentnosti-dlya-gromadyan/%D0%9E%D0%A0%20%D0%A6%D0%9A.pdf (дата звернення: 22.05.2022).
10. Про Національну програму інформатизації: Закон України від 04.02.1998 № 74/98-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/74/98-%D0%B2%D1%80/ed19980204> (дата звернення: 22.05.2022).
11. Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки: Закон України від 09.01.2007 № 537-V. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-16> (дата звернення: 22.05.2022).
12. Про схвалення стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні: розпорядження Кабінету Міністрів України від 15.05.2013 № 386-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/386-2013-%D1%80> (дата звернення: 22.05.2022).
13. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.12.2018 № 67-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80> (дата звернення: 22.05.2022).

14. Gender Equality Index 2020: Digitalisation and the future of work. URL: <https://eige.europa.eu/publications/gender-equality-index-2020-report/digital-skills-and-training> (дата звернення: 22.05.2022).

15. Can digital technology help create a more gender-equal society? URL: <https://www.povertyactionlab.org/blog/12-8-20/can-digital-technology-help-create-more-gender-equal-society> (дата звернення: 19.05.2022).

16. The Digital Economy and Society Index (DESI). URL: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/desi> (дата звернення: 19.05.2022).

REFERENCES

1. *Sukhikh A.* (2020). soblyvosti formuvannia tsyfrovoi hramotnosti ditei pidlitkovoho viku v aspekti onlain-bezpeky. Zbirnyk materialiv Vseukrainskoho naukovo-praktychnoho seminaru “Tsyfrova kompetentnist suchasnoho vchytelia novoi ukrainskoi shkoly. “Features of the formation of digital literacy of children of the early age in the aspect of online security. Collection of materials of the All-Ukrainian scientific and practical seminar “Digital competence of the current teacher of the new Ukrainian school: 2020” (March 5, 2020, Kyiv). Kyiv: Institute of Information Technologies and Training Assistance of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine. P.106–108 [in Ukrainian].
2. Digital 2020: Global Digital Overview – DataReportal – Global Digital Insights (2020, January 30). URL: <https://datareportal.com/reports/digital2020-global-digital-overview> (Date of Application: 25.05.2022) [in English].
3. *Strutynska O.V.* (2020). Teoretyko-metodichni zasady pidhotovky maibutnikh uchyteliv informatyky do navchannia osvitnoi robototekhniki v zakladakh serednoi osvity. “Theoretical and methodological principles of training future informatics teachers to teach educational robotics in secondary education institutions: monograph. Kyiv. Publ. NPU M.P. Drahomanova. 505 p. [in Ukrainian].
4. Novyi tlumachnyi slovnyk ukainskoi movy(u trokh tomakh). “New explanatory dictionary of the Ukrainian language”: in 3 volumes / Vol. 1, A–K / incl. V.V. Yaremenko, O.M. Slipushko. Kyiv, Publ. “AKONIT”, 2006. 926 p. [in Ukrainian].
5. *Holovan M.S.* (2008). Kompetentsiia i kompetentnist: dosvid teorii, teoriia dosvidu. “Competence and competence: theory experience, theory of experience”. Higher education of Ukraine. No. 3. P. 23–30 [in Ukrainian].
6. *Tatur Yu.H.* (2004). Kompetentnost v strukture modeli kachestva podhotovki spetsialista. “Competence and competence: theory experience, theory of experience”. Higher education of Ukraine No. 3. P. 20–26 [in Russian].
7. Digital Education Action Plan – Factsheet (2018). URL: <https://education.ec.europa.eu/document/digital-education-action-plan-factsheet-2018> (Date of Application: 18.05.2022) [In English].
8. Kliuchovi kompetentnosti dla navchannia protiahom zhyttia. “Key competences for lifelong learning”. URL: <http://dlse.multycourse.com.ua/ua/page/15/53> (Date of Application: 18.05.2022).
9. Opys ramky tsyfrovoi kompetentnosti dla hromadian Ukrayny. “Description of the framework of digital competence for citizens of Ukraine. Ministry of Digital Transformation of Ukraine”. 2021. 55 p. URL: https://thedigital.gov.ua/storage/uploads/files/news_post/2021/3/mintsifra-oprilyudnyueramku-tsifrovoi-kompetentnosti-dlya-gromadyan/%D0%9E%D0%A0%20%D0%A6%D0%9A.pdf (Date of Application: 22.05.2022) [in Ukrainian].
10. Pro Natsionalnu prohramu informatyzatsii. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/74/98-%D0%B2%D1%80/ed19980204> (Date of Application: 22.05.2022) [in Ukrainian].
11. Pro osnovni zasady rozytku informatsiinoho suspilstva v Ukraini na 2007–2015 roky. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-16> (Date of Application: 22.05.2022) [In Ukrainian].
12. Pro skhvalennia stratehii rozytku informatsiinoho suspilstva v Ukraini. “On the approval of the strategy for the development of the information society in Ukraine”: order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 05.15.2013 No. 386-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/386-2013-%D1%80> (Date of Application: 22.05.2022) [in Ukrainian].
13. Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku tsyfrovoi ekonomiky ta suspilstva Ukrayny na 2018–2020roky ta zatverdzhennia planu zakhodiv shchodo yii realizatsii. “On the approval of the Concept of Development of the Digital Economy and Society of Ukraine for 2018–2020 and the approval of the plan of measures for its implementation”: Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 67 of

24.12.2018. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>. (Date of Application: 22.05.2022) [in Ukrainian].

14. Gender Equality Index 2020: Digitalisation and the future of work. URL: <https://eige.europa.eu/publications/gender-equality-index-2020-report/digital-skills-and-training> (Date of Application: 22.05.2022) [in English].

15. Can digital technology help create a more gender-equal society? URL: <https://www.povertyactionlab.org/blog/12-8-20/can-digital-technology-help-create-more-gender-equal-society> (Date of Application: 19.05.2022) [in English].

16. The Digital Economy and Society Index (DESI). URL: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/desi> (Date of Application: 19.05.2022) [in English].

UDC 342.7:004

Bochek Oksana,
Candidate of Juridical Sciences,
Senior Researcher,
State Research Institute MIA Ukraine,
Kyiv, Ukraine,
ORCID ID 0000-0002-3884-8897

DEVELOPING DIGITAL COMPETENCE AND ITS IMPACT ON GENDER EQUALITY

Digital skills are increasingly becoming the basis of global competitiveness, job promotion and growth. Digital societies require digital competences if they are to ensure the full participation of people in social and working life. For high quality education at all levels, the Internet is of paramount importance, and the COVID-19 crisis and recent events in Ukraine have demonstrated, that most work can be done remotely using technology.

The leading factor that contributes to success in education, science, business and other areas of human life is the ability to quickly obtain information, analyze and evaluate its possible impact and benefits, as well as use it wisely for their own purposes. All this becomes possible only with the formation of digital competence of the individual.

Digital competence is an integral characteristic of a person that dynamically combines knowledge, skills, abilities and attitudes regarding the use of digital technologies for communication, personal development, learning, work, participation in public life, according to the field of competence.

However, just as digitalization and digital competence can help in everyday life, so can negative impacts, limitations and shortcomings.

Social and gender norms and deep-rooted gender stereotypes prevent women and girls from taking advantage of the many opportunities offered by digital technologies for personal and professional growth. Technology-based gender-based violence is a progressive phenomenon exacerbated by the widespread use of social networks and digital platforms, as well as by women in politics, civil society and human rights. There are still few women among digital decision-makers.

© Bochek Oksana, 2022

The development of digital competence can go hand in hand with advances in gender equality. In essence, bridging the gender gap in digital competences and beyond begins with recognizing that women and men are equal and deserve full participation in all aspects of the economy and society. These efforts begin with breaking down stereotypes, providing equal opportunities and recognizing the powerful potential of an egalitarian society in which everyone can prosper.

Keywords: competence, digital competence, gender equality, digitalization, digital technologies

Отримано 10.06.2022